

17 χρονών εγώ 17 χρονών και εκείνος

Ήμουνα όμορφη τότε
17 χρονών εγώ
17 χρονών και εκείνος
Καθόμαστε στις κερκίδες του σχολείου
μου χάρισε ένα φεγγάρι
του χάρισα ένα κυκλάμινο

Στη στάση του λεωφορείου
περίμεναν τα όνειρά μας

Πώς ράγισε ξαφνικά
ένα φτερό
ένα αντίο μια στιγμή
Πώς άναψαν οι φλόγες και έγιναν θεριά
Αχόρταγη η ημισέληνος
ανακατεμένη η πανσέληνος
Μισό αιώνα κρύβουμε
το δάκρυ μας στο μαξιλάρι
μισός αιώνας αναπάντητα γιατί
Η Λάπηθος ακόμα θρηνεί

Η μαμά συνεχίζει να μαζεύει τα καρύδια στο καλάθι
να τα σκορπάει στη γειτονιά
όπως και τότε